Kız ve Kurtarılan Tavus Kuşu
Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kurtarılan Tavus Kuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Maya, sarı yağmur çizmeleri her adımda vıcık vıcık ederek, Priya Teyze'nin kurtarma merkezine giden çamurlu patikadan seke seke indi. Hayvanlar için yem dolu bez bir çanta taşıyordu. Hava saman ve taze yağmur kokuyordu. Maya acele ederken kıvırcık siyah saçları iki dolgun topuz halinde zıplıyordu. Merkezde yardım etmeyi her şeyden çok seviyordu.

Priya Teyze ahşap bir kapının yanında duruyordu; kot önlüğü tozlu, iş eldivenleri cebine sokuluydu. 'Özel bir işe hazır mısın?' diye sordu, kırışık gözleri gülümseyerek. Maya hevesle başını salladı. Priya Teyze onu keçi ve tavşan kafeslerinin yanından geçirip büyük bir barınağın bulunduğu sessiz bir köşeye götürdü. 'Yeni bir kurtardığımız var,' dedi yumuşak bir sesle.

Barınağın içinde bir tavus kuşu dimdik ve tedirgin duruyordu. Boynu mücevher gibi mavi-yeşil parlıyor, uzun kuyruk tüyleri göz benekleriyle bronz ve altın renginde yelpaze gibi açılıyordu. İnce bir bacağında gümüş bir halka vardı ve bir kanat tüyü hafifçe bükülmüştü. Maya soluğunu tuttu. 'O gördüğüm en güzel kuş!' diye fısıldadı.

Priya Teyze usulca başını salladı. 'Adı Rajah. İnsanların yalnızca tüylerine hayran olduğu bir yerden geldi. Onu küçük bir kafeste tutmuşlar, bu yüzden kanadı hiç düzelmemiş. Güzellik yeterli değil, Maya. Yürüyecek alana, tüneyip dinlenecek dallara ve güvenle uyuyacak bir yere ihtiyacı var.' Maya kaşlarını çatıp derin düşündü.

Maya Rajah'ın barınağına baktı. Küçük ve çıplaktı; zemini sertti ve gölgesi yoktu. Rajah kuyruğu yerde sürünerek ileri geri gidip geliyordu. 'Mutlu görünmüyor,' dedi Maya. 'Daha iyi hale getirebilir miyiz?' Priya Teyze başını salladı. 'Bugünkü işimiz bu. Ona düzgün bir yuva yapacağız.' Maya'nın koyu kahverengi gözleri kararlılıkla parladı.

Önce daha büyük bir alanı ölçtüler. Maya mezura tutarken Priya Teyze ahşap kazıkları toprağa çakıyordu. 'Bir tavus kuşunun bacaklarını uzatacak ve kuyruğunu açacak alana ihtiyacı var,' diye açıkladı Priya Teyze. Maya'nın küçük, ince kolları tahtaları ve telleri taşıdı. Çamur yeşil tulumuna sıçradı ama umursamadı. Rajah'ın en iyi barınağa sahip olmasını istiyordu.

Sonra farklı yüksekliklerde tünekler yaptılar. Maya kalın bir dalı tutturmaya yardım etmek için alçak bir tabureye çıktı. 'Tünekler neden önemli?' diye sordu. 'Tavus kuşları kendilerini güvende hissetmek için yüksekte tünemeyi sever,' dedi Priya Teyze. 'Dinlenmek için düz bir tahta da ayaklarını sağlıklı tutar.' Maya, Rajah kıymık almasın diye tahtayı dikkatle zımparaladı.

Su için sığ bir havuz ve tüylerini temizlemek için toz banyosu eklediler. Maya sıcacık bir uyku yeri için yumuşak saman serpti. 'Gölgeye de ihtiyacı var,' dedi, bu yüzden küçük bir çalı diktiler. Rajah eski barınağından başını yana eğmiş izliyordu. Maya el salladı. 'Yakında yeni bir yuvan olacak!' diye seslendi. Rajah koyu gözlerini kırptı.

Sonunda yeni barınak hazırdı. Priya Teyze eski ve yeni alan arasındaki kapıyı açtı. Rajah gümüş bacak halkası parlayarak dikkatle adım attı. Bir yavaş adım attı, sonra bir tane daha. Bükük kanat tüyü titredi. Maya soluğunu tuttu. Sonra Rajah kuyruğunu, sanki alanı deniyormuş gibi, azıcık açtı. Meraklı ve gururlu bir halde etrafına bakındı.

Her gün okuldan sonra Maya taze yiyecek dolu çantasıyla ziyarete geldi. Tahıllar, tohumlar ve doğranmış yeşillikler getirdi. Su havuzunu doldurdu ve tüneklerin sağlam olduğunu kontrol etti. Rajah güçlendi. Mavi-yeşil boynu daha parlak ışıldadı ve barınakta salınmaya başladı. 'Şuna bak, nasıl da gidiyor!' diye güldü Maya, ellerini çırparak.

Bir sabah Rajah kuyruğunu sonuna kadar açtı. Bronz ve altın tüyler gün doğumu gibi pırıldadı. Maya soluğunu tuttu. 'Çok güzelsin, Rajah!' diye fısıldadı. Ama güzelliğinin en iyi yanı olmadığını biliyordu. En iyi yanı, yürüyebilmesi, tüneyebilmesi ve güven içinde dinlenebilmesiydi. Priya Teyze elini Maya'nın omzuna koydu. 'Ona gerçekten ihtiyaç duyduğunu verdin.'

Maya başını salladı. İnsanların daha önce Rajah'ın yalnızca tüylerine hayran olduğunu düşündü. 'Onun yuvasını düşünmemişler,' dedi. 'Sadece nasıl göründüğünü sevmişler.' Priya Teyze gülümsedi. 'Sen de hayvanlara bakmanın bundan fazlası olduğunu öğrendin. Onlara alan, iyi yiyecek ve tavus kuşu olabilecekleri güvenli bir yer vermek demek.' Maya içinin ısındığını hissetti.

Haftalar geçti ve Rajah'ın bükük tüyü iyileşti. Barınağında gururla salınıyor, kuyruğunu genişçe açıyordu. Maya her gün taze yiyecek ve su getirdi, bazen de sadece oturup onu izledi. Rajah yaklaşıp başını yana eğerdi, sanki teşekkür eder gibi. Maya'nın çilli burnu mutlu bir gülümsemeyle kırıştı.

Bir öğleden sonra Priya Teyze, Maya'ya Rajah'ın ilk geldiği zamanki fotoğrafını gösterdi. 'Ne kadar zayıf ve üzgün olduğuna bak,' dedi. Maya bunu önündeki güçlü, gururlu kuşla karşılaştırdı. 'Ona yardım ettik,' dedi yumuşak bir sesle. 'Ona sen yardım ettin,' diye düzeltti Priya Teyze. 'Farkı senin iyiliğin yarattı.' Maya'nın içi gururla doldu.

Maya güzelliğin yeterli olmadığını öğrendi. Bir tavus kuşunun yürüyecek alana, tüneyip dinlenecek dallara ve her gün taze yiyecek ve suya ihtiyacı vardır. Okuldaki arkadaşlarına Rajah'ı anlattı. 'Bir hayvan görürseniz, neye ihtiyacı olduğunu düşünün,' dedi. 'Sadece nasıl göründüğünü değil.' Arkadaşları başlarını salladı ve bazıları kurtarma merkezini ziyaret etmek istedi.

Artık Maya merkeze her gittiğinde Rajah onu selamlamak için kuyruğunu açıyor. Maya su havuzunu doldurup tahıl serpiyor ve o yanında salınıyor. Maya, hayvanlara bakmanın onlara gerçekten ihtiyaç duyduklarını vermek olduğunu biliyor. Rajah'ın tüyleri güneşte parladıkça Maya, onun güçlenip güvende olmasına yardım ettiğini bilerek mutlu oluyor. Bu da en güzel duygu.